

Društvo za zaštitu bilja Srbije

**TREĆE JUGOSLOVENSKO SAVETOVANJE
O ZAŠTITI BILJA
- ZBORNIK REZIMEA -**

Zlatibor, 1 - 6.12.1997. godine

(2) MORFOLOŠKE ODLIKE *Rhynchosporium secalis* - PARAZITA JEČMA

Čoja M.¹, Jevtić, R.²

¹Poljoprivredni fakultet, Beograd-Zemun

²Institut za ratarstvo i povrtarstvo, Novi Sad

Simptomi bolesti prouzrokovani parazitom *Rhynchosporium secalis* manifestuje se uglavnom na lišću ječma, u vidu eliptičnih, tamnih ili blede sivih pega sa rubovima tamno mrke boje, dimenzija 10-20 mm. Iz karakterističnih pega, sa prirodno zaraženog lišća ječma, iz sedam lokaliteta sa teritorije Republike Srbije dobijena su 52 izolata gljive.

U cilju identifikacije vrste, izvršena su mikroskopska merenja prečnika hifa, dužine somatskih ćelija, kao i minimalne, maksimalne i prosečne dužine i širine konidija svih izolata. Merene su hife i konidije kultura starosti 30 dana, gajenih na hranljivoj podlozi krompir dekstrozni agar (KDA), pri temperaturi od 18°C.

Ustanovljeno je da je micelija parazita *Rhynchosporium secalis* višećelijska, hijalinska. Prečnik hifa je 4,29-8,57 μm , a dužina somatskih ćelija 25,71-42,85 μm . Na hifama se formiraju jako kratke, jedva vidljive konidiofore. Konidije su hijalinske. Svi izolati (52) formiraju dvoćelijske konidije karakterističnog oblika. Donja ćelija je duža i uža, a gornja je šira od donje. Na vrhu može biti zaobljena, ali je najčešće izvučena u kljun. Postoje razlike u minimalnim, maksimalnim i prosečnim vrednostima dužine i širine dvoćelijskih konidija dobijenih izolata. Minimalna dužina konidija je 12,86 μm , a maksimalna 25,71 μm . Minimalna širina konidija je 4,29 μm , a maksimalna 8,57 μm .

Izolati RŠ-23 i RŠ-29 poreklom sa zaraženog materijala iz lokaliteta Rimski Šančevi, osim dvoćelijskih, formiraju i troćelijske konidije koje do sada nisu opisane u literaturi. Ovakve konidije se po izgledu ne razlikuju od dvoćelijskih. Njihove dimenzije su 21,43-25,71 x 8,57 μm .

Prema literaturnim podacima, parazit *Rhynchosporium secalis* može formirati i jednoćelijske konidije (Pobegajlo, 1952), kao i sklerocije (Polley, 1971), koje nisu zapažene kod domaćih izolata.